

Dosarul nr. 2ra-1469/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (judecător S. Clima)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători I. Cimpoi, A. Danilov și I. Secrieru)

Î N C H E I E R E

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Iulia Sîrcu
Nina Vascan
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de „Anticor“ S.A., prin intermediul avocatului Victor Burac,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Enicov, prin intermediul avocatului Vladislav Roșca, împotriva „Anticor“ S.A. cu privire la recunoașterea netemeinicii refuzului de a elibera actele și obligarea de a elibera actele,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care apelul declarat de Vadim Enicov, prin intermediul avocatului Vladislav Roșca, a fost admis, hotărârea din 01 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost casată integral și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 28 martie 2017, Vadim Enicov a depus, prin intermediul avocatului Vladislav Roșca, o cerere de chemare în judecată (f.d. 5-9) împotriva „Anticor“ S.A. cu privire la recunoașterea netemeinicii refuzului „Anticor“ S.A. de a elibera actele solicitate prin cererea nr. E-22 din 07 februarie 2017 și obligarea „Anticor“ S.A. de a elibera actele respective.

În motivarea acțiunii, avocatul Vladislav Roșca a susținut că Vadim Enicov este unul dintre acționarii „Anticor“ S.A., iar la 07 februarie 2017, reprezentându-l pe acesta în baza contractului de asistență juridică, a solicitat prin cerere de la „Anticor“ S.A. eliberarea următoarelor acte: actul de inventariere a bunurilor „Anticor“ S.A. pentru anul 2016 sau ultimul act de inventariere efectuat; copiile certificate ale actelor de constituire (statutul) ale „Anticor“ S.A., începând cu data de 01 ianuarie 2015 și până la ultimul statut înregistrat; toate procesele-verbale ale adunărilor generale anuale și extraordinare ale acționarilor „Anticor“ S.A., precum și a celor efectuate prin corespondență, începând cu data de 01 ianuarie 2015; și

lista persoanelor interesate în efectuarea tranzacțiilor de proporții/conflict de interese, în temeiul art. 83 și 85 Legea nr. 1134 din 02 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, în cazul în care au avut loc tranzacții de proporții și tranzacții cu conflict de interese, precum și documentele aferente, inclusiv contractele, raportul prevăzut la art. 86 alin. (2¹) Legea nr. 1134 din 02 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni și documentele primare.

A relatat că prin scrisoarea nr. 11/2017 din 02 martie 2017, „Anticor“ S.A. l-a informat despre imposibilitatea satisfacerii cerințelor, având în vedere că mandatul avocatului depășește limitele împuternicirilor acordate în baza art. 81 Cod de procedură civilă, avocatul urmând a fi împuternicit prin procură.

A reliefat că refuzul este neargumentat și ilegal, lezând drepturile de acționar ale lui Vadim Enicov, acestea urmând a fi apărate prin prisma art. 28 alin. (2) Legea nr. 1134 din 02 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni.

A invocat că în conformitate cu art. 5 alin. (3) Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, dreptul persoanei de a avea acces la informația de interes public nu poate fi îngrădit, iar conform art. 25 alin. (1) lit. b) și c) Legea nr. 1134 din 02 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, acționarul are dreptul să ia cunoștință de materialele pentru ordinea de zi a adunării generale a acționarilor și să ia cunoștință și să facă copii de pe documentele societății, accesul la care este prevăzut de această lege, de statut sau de regulamentele societății.

În acest context, a semnalat că prevederile referitoare la accesul la documentele societății se conțin la art. 10 din Statutul „Anticor“ S.A.

De asemenea, a subliniat că potrivit art. 170 alin. (2) Cod civil, Societatea pe acțiuni este obligată să pună la dispoziția acționarilor, în condițiile legii și ale actului de constituire, informații despre conducerea, administrarea și reprezentarea societății, despre situația financiară și altele, inclusiv actul de constituire, certificatul de înregistrare a societății și a acțiunilor, regulamentele societății, procesele-verbale ale adunărilor generale, ale consiliului, lista membrilor consiliului, a administratorilor, contractele cu registratorul, cu auditorul, dările de seamă contabile și fiscale, rapoartele cenzorului.

A precizat că art. 170 alin. (3) Cod civil stipulează obligația societății pe acțiuni de a elibera, pe cheltuiala solicitanților, copiile și extrasele de pe documentele enumerate mai sus.

Cu referire la împuternicirile sale, a notat că în conformitate cu Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură și Statutul profesiei de avocat, avocatul asigură asistența și reprezentarea juridică în fața instanțelor judecătorești, a organelor de urmărire penală, a autorităților cu atribuții jurisdicționale, a notarilor și a executorilor judecătorești, a organelor administrației publice, a instituțiilor și a altor persoane juridice, pentru apărarea și reprezentarea cu mijloace juridice specifice a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale oricărei persoane fizice sau juridice.

A arătat că „Anticor“ S.A. a încălcat în mod sistematic dreptul lui Vadim Enicov de acces necondiționat la documentele societății, fapt confirmat prin cererile din 26 septembrie 2014, 16 octombrie 2016 și 05 ianuarie 2016, la care

„Anticor“ S.A. răspundea că plata pentru serviciile solicitate este de 742 de lei, aceasta fiind exagerată.

Prin hotărârea din 01 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (f.d. 120-127), acțiunea înaintată de Vadim Enicov, prin intermediul avocatului Vladislav Roșca, a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat în beneficiul „Anticor“ S.A., din contul lui Vadim Enicov, suma de 20 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 01 august 2017, Vadim Enicov a declarat, prin intermediul avocatului Vladislav Roșca, apel (f.d. 118-119) împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 173-183), apelul declarat de Vadim Enicov, prin intermediul avocatului Vladislav Roșca, a fost admis, hotărârea primei instanțe a fost casată integral și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial. S-a obligat „Anticor“ S.A. să-i elibereze lui Vadim Enicov următoarele acte: raportul financiar pentru anul 2016 al „Anticor“ S.A.; actul de inventariere a bunurilor „Anticor“ S.A. pentru anul 2016 sau ultimul act de inventariere efectuat; copiile certificate ale actelor de constituire (statutul) a „Anticor“ S.A., începând cu data de 01 ianuarie 2015 și până la ultimul statut înregistrat; și toate procesele-verbale ale adunărilor generale anuale și extraordinare ale acționarilor „Anticor“ S.A., precum și a celor efectuate prin corespondență, începând cu data de 01 ianuarie 2015. S-a încasat în beneficiul lui Vadim Enicov, din contul „Anticor“ S.A., suma de 175 de lei cu titlu de taxă de stat. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 04 iunie 2018, „Anticor“ S.A. a declarat, prin intermediul avocatului Victor Burac, recurs (f.d. 188-190) împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea integrală a acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 19 933, 68 lei, suportate în apel.

În motivarea recursului, avocatul Victor Burac a susținut că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume art. 25 alin. (1), 118 alin. (1), 119 alin. (1), 122 alin. (4), 130 alin. (1) și 372 alin. (1) Cod de procedură civilă, precum și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

A specificat că, contractul nr. 175/16 din 20 decembrie 2016 privind acordarea serviciilor de asistență juridică, pe care instanța de apel și-a bazat soluția, nu a fost prezentat primei instanțe, fiind o probă inadmisibilă.

Totodată, a invocat că, contractul nr. 175/16 din 20 decembrie 2016 nu a intrat în vigoare pentru avocatul Vladislav Roșca, or pct. 12.1 din contract prevede că acesta intră în vigoare pentru avocat din momentul achitării plății indicate la pct. 5.1 alin. (1) subpct. 1), clauză care nu se regăsește în contract.

A afirmat că, în partea admiterii pretenției privind furnizarea actului de inventariere a bunurilor, instanța de apel nu trebuia să aplice art. 92 alin. (1) Legea nr. 1134 din 02 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, luând în considerare că actul de inventariere nu figurează în lista documentelor prevăzute de norma nominalizată.

A declarat că instanța de apel nu trebuia să aplice art. 6 alin. (1) Legea nr.

982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, or „Anticor“ S.A. nu este furnizor de informații în sensul acestei legi.

La 25 iulie 2018, Vadim Enicov a depus, prin intermediul avocatului Vladislav Roșca, o referință (f.d. 206-211), solicitând considerarea recursului ca fiind inadmisibil.

La materialele dosarului nu se află probe ce ar releva data la care „Anticor“ S.A. a recepționat decizia integrală a instanței de apel.

Astfel, recursul a fost declarat în termen.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de „Anticor“ S.A., prin intermediul avocatului Victor Burac, împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge în mod unanim la concluzia că recursul urmează a fi considerat inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă statuează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neîncadrându-se astfel în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care

se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate, completul va considera inadmisibil recursul declarat de „Anticor“ S.A., prin intermediul avocatului Victor Burac.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de „Anticor“ S.A., prin intermediul avocatului Victor Burac, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Iulia Sîrcu

judecătorii

Nina Vascan

Luiza Gafton